

Conference Series: Earth and Environmental Science, 2023. 1269(1), 012001.
DOI:10.1088/1755-1315/1269/1/012001.

Husenko Angela

senior lecturer at the department of public management and administration and international economy, Mykolaiv national agrarian university, Ukraine

**ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ
СТАНДАРТІВ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ В УКРАЇНІ
LEGAL ASPECTS OF IMPLEMENTING EUROPEAN LAND USE
STANDARDS IN UKRAINE**

Пріоритетним напрямом розвитку аграрного законодавства України є його приведення у відповідність з законодавством ЄС та гармонізація з правовими нормами європейських країн, що відповідає положенням Закону України від 18 березня 2004 року «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства ЄС». Адаптація національного законодавства до європейських норм є ключовим елементом процесу інтеграції України до Європейського Союзу [1].

Орієнтуючись на досвід законодавчої діяльності країн Європейського Союзу, важливо максимально визначити й імплементувати правові норми та принципи національної правової системи з урахуванням стандартів європейського права. Згідно зі стратегією євроінтеграції України, адаптація національного законодавства до європейських норм передбачає зближення українського законодавства з сучасною європейською правовою системою. Це сприятиме розвитку політичної, підприємницької, соціальної та культурної активності громадян, економічному розвитку держави в рамках ЄС і поступовому підвищенню рівня життя населення [2].

Україна зобов'язалася інтегрувати екологічні норми ЄС відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Зокрема, це передбачає імплементацию положень таких ключових директив ЄС:

- Директива про охорону ґрунтів (Soil Thematic Strategy);

- Рамкова водна директива (Water Framework Directive);
- Директива про збереження природних середовищ існування (Habitats Directive).

Серед важливих завдань є створення механізмів, які забезпечують ефективний контроль за станом земельних ресурсів, запобігають їх деградації та сприяють збереженню родючості ґрунтів. Україна розробляє єдину систему екологічного моніторингу, яка дозволить в реальному часі відслідковувати стан земель, визначати рівень їх забруднення та деградації, а також забезпечувати прозоре управління земельними ресурсами. Це вимагає розробки нормативних актів, які сприятимуть ефективному впровадженню новітніх екологічно безпечних технологій та відповідатимуть стандартам ЄС.

Особливу увагу приділено створенню правових умов для підтримки фермерів та інвесторів, які орієнтуються на екологічно безпечні практики землекористування, що передбачає державну фінансову підтримку, субсидії для переходу на органічне виробництво, сприяння в доступі до сучасних технологій і засобів виробництва, а також інформування фермерів про вимоги сертифікації продукції відповідно до стандартів ЄС.

Проте є один вагомий недолік, який заважає нашій країні прямувати швидше в аграрній сфері до законодавства ЄС. Це тому, що в Основному Законі щодо адаптації в пункті 5 до пріоритетних завдань не належить аграрне законодавство, тому земельне право прямує не у першочерговому напрямку [3].

Водночас впровадження європейських стандартів землекористування в Україні стикається ще низкою викликів, зокрема, з необхідністю оновлення земельного кадастру, впровадження прозорих процедур оцінки стану земель, забезпечення належного рівня підготовки спеціалістів у цій сфері та зменшення корупційних ризиків.

Прикладом успішної інтеграції є адаптація законодавства Польщі, де впровадження європейських стандартів землекористування стало ключовим фактором покращення екологічної ситуації в сільському господарстві. Для

України цей досвід може бути корисним для розробки національної стратегії сталого землекористування.

Слід зазначити, що для ефективного вирішення проблем гармонізації законодавства України з ЄС, необхідно вжити низку заходів, що сприятимуть наближенню правової системи України до європейських стандартів. Такі заходи відображені в більшості нормативно-правових актів, що стосуються адаптації національного законодавства до вимог Європейського Союзу. На сьогоднішній день можна стверджувати, що держава створила необхідні умови для гармонізації законодавства з ЄС і запровадила систему правотворчості, яка дозволяє розробляти та ухвалювати нормативно-правові акти відповідно до європейських стандартів. Однак, Україна все ще знаходиться на шляху до повної відповідності європейським правовим нормам у багатьох сферах [3].

Список використаних джерел:

1. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу : Закон України від 18.03.2004 р. № 1629-IV. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 29, ст.367.

2. Серета Т.М. Проблеми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу. URL: [file:///C:/Users/Nastya/Downloads/aymvs_2012_1\(3\)_7.pdf](file:///C:/Users/Nastya/Downloads/aymvs_2012_1(3)_7.pdf)

3. Карпенко Р. В., Гудова А. В., Адаптація аграрного (земельного) законодавства до норм європейського союзу. Право і суспільство. № 3. 2021. С.35-40

Kliuchnyk A.

Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Public Administration and Administration and International Economics, Mykolaiv National Agrarian University, Ukraine

Kryvko Oleh, PhD Student of Mykolaiv National Agrarian University. Ukraine